

» Тѣ изваждатъ въ този градъ различни изработки, които сѫ твърдѣ хвалятъ въ Турско, къто дебели сукна, измущки (памлѣ) за пушки, и др. Но главната имъ, повече съобразната съ овчарски-тѣ имъ нравы, изработка е, приготвението на розомасло-то (юл-я).

« По голъмо-то пространство около Сливенъ е зафато съ градини за тѣзи работи, и много-то розови кичори които растятъ въ тѣхъ оголѣмяватъ еще повече хубост-тѣ на мястоположеніе-то. Розомасло-то по много са испраща въ Европа, и ний сми на прости-тѣ селени *обязаны* за найхубаво-то и найпрѣятно-то доброволіе на природа-та.

« Отъ сички-тѣ » продължава г. Валишъ « селски жители колкото съмъ виждалъ въ живота си Българи-тѣ съ пай прости-тѣ, ний милковати-тѣ и пай усердливи-тѣ-тѣ представятъ отличителна противоположка отъ други-тѣ си съсѣди съ които живѣятъ на едно»

» Българи тѣ са распознаватъ по черни-тѣ си, отъ овчи кожи, гуглы (кампаци), тѣ косятъ късни шеечини забунчета отъ самочерна вълна, която предъятъ и тъкнатъ женитѣ имъ, бѣзы широки шалвари и кожни обувки, привързани съ ремъчки у крака-та имъ; тѣ не мать при себе си нето пищови, нето ножови, ий друго иѣкое рѫже»

« И пакъ отдеяностъ сѫ за пригледъ достойни съ своя-та искренна, милковата сбхода и съ любов-тѣ къ близния си; Сички тѣ Българе, колкото ний срѣшихме, видеше ся, че на прѣемахъ като свои прѣтели. Когато бѣволи-тѣ имъ или кола-та имъ са препречахъ на пътя имъ, тѣ прѣбрѣзвахъ да ги отбыватъ на страна; ако ли видѣхъ че ний сми въ каква—годъ бѣда, на чеса притичвахъ са да ни помогнатъ. Кѫща-та имъ са отваряха за настъ, и нашъ то идванде бываше радостъ